

Sygn. akt XI W 2033/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 kwietnia 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie XI Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Smulewicz

Protokolant: Karolina Kowalczyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu: 3 listopada 2016 roku, 14 grudnia 2016 roku, 18 stycznia 2017 roku, 28 lutego 2017 roku i 4 kwietnia 2017 roku w W.

sprawy **G. B. (1)**

syna I. i A.

urodzonego dnia (...) w M., W.

oskarżonego o to, że:

w dniu 30 maja 2014 roku przechowywał na straganie mieszczącym się między ul. (...) a ul. (...) (Pl. (...)) w W. należącym do firmy

I- (...) S.A.S z siedzibą we W. towar akcyzowy w postaci 473 butelek (352,125 litrów) z winem różnych marek bez polskich znaków akcyzy stanowiący przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 § 1 i 7 kks, gdzie należności z tytułu podatku akcyzowego wynoszą 556,00 zł,

tj. o wykroczenie skarbowe z art. 65 § 1 i 4 kks,

orzeka

I. oskarżonego G. B. (1) uznaje za winnego, tego że w dniach 29 - 30 maja 2014 roku wbrew przepisom ustawy sprowadził na terytorium kraju wyroby akcyzowe w postaci 473 butelek (352,125 litrów) z winem różnych marek, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy, które przechowywał na straganie mieszczącym się między ul. (...) a ul. (...) (Pl. (...)) w W. należącym do firmy

I- (...) S.A.S z siedzibą we W., gdzie należności z tytułu podatku akcyzowego wynoszą 556,00 zł, co stanowi wykroczenie skarbowe z art. 63 § 2 kks w zw. z art. 63 § 7 kks, i za to na podstawie art. 63 § 2 kks w zw. z art. 63 § 7 kks skazuje go, a na podstawie art. 63 § 2 i 7 kks i art. 48 § 1 i 3 kks wymierza mu karę grzywny w wysokości 2000 (dwa tysiące) złotych;

II. na podstawie art. 29 pkt 1 kks, art. 30 § 1 kks w zw. z art. 49 § 1 i 3 kks, orzeka wobec oskarżonego przepadek dowodów rzeczowych ujętych w wykazie dowodów rzeczowych na k. 9-10 akt sprawy niniejszej;

III. na podstawie art. 624 § 1 kp w zw. z art. 113 § 1 kks zwalnia oskarżonego w całości od zapłaty kosztów sądowych i określa, że ponosi je Skarb Państwa.

Sygn. akt XI W 2033/15

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30 maja 2014 roku funkcjonariusze Referatu Grupa Mobilna II Wydziału Zwalczania Przeszłości Izby Celnej w W., w trakcie wykonywania czynności służbowych na Placu (...) w W. dokonali kontroli straganu z towarami włoskimi należącego do firmy I – (...)’ (...) S.A.S. z siedzibą we W.. Właścicielem straganu był G. B. (1). W toku czynności ujawniono na straganie 473 sztuk butelek tj. 352,125 litrów wina włoskiego bez polskich znaków akcyzy, na którym ciążyą należności podatkowe w postaci podatku akcyzowego w kwocie 556,00 zł.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: częściowo wyjaśnień oskarżonego (k. 65-66), zeznań świadków: M. B. (k. 39, 80v, 347), S. R. (k. 328 – 331), A. B. (k. 348 – 350), G. C. (k. 39v, 81v, 347 – 348), i M. F. (k. 359 - 362), protokołu zatrzymania rzeczy (k. 5 – 8), protokołu taryfikacji celnej (k. 33), kopii pokwitowania (k. 11), protokołu przesłuchania świadka (k. 20 - 21), protokołu oględzin rzeczy (k. 34 – 35), informacji z Urzędu Celnego (k. 58), informacji z (...) Izby Handlowo – (...) (k. 213).

Oskarżony w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że we W. wina nie podlegają akcyzie. Również w innych krajach, w których przebywał przed przybyciem do Polski, tj. Luksemburg, Niemcy, Szwecja, Dania, nie było tego obowiązku, więc było dla niego oczywiste, że w Polsce nie musi płacić akcyzy. Również z tego powodu, że w instytucji, do której zwrócił się o zorganizowanie sprzedaży obwoźnej, we W., tj. Izba Handlowa (...), powiedziano mu, że potrzebuje on zezwolenia urzędu miejskiego, że musi zapłacić 8000 zł za wynajęcie miejsca publicznego, ale nie powiedziano mu, że była do zapłaty akcyza. Dla niego oznaczało to, że w Polsce, podobnie jak w innych krajach, w których wykonywał taką samą działalność, nie miał takiego obowiązku. Oskarżony wyjaśnił, że nie sprzedawał tych win, a jedynie zorganizował degustację promocyjną. Umieścił na stoisku napisy o treści, że to wino jest tylko do degustacji. Doprecyzował, że dokonywał sprzedaży serów, makaronów, wędlin. Co do wina, informował zainteresowanych, iż istnieje strona internetowa, na której można dokonać ich zamówienia. W ocenie oskarżonego potwierdzeniem jego słów jest ogólna ilość wina, ale pojedyncze ilości poszczególnych typów win, przez co nie da się zorganizować sprzedaży. Po kiermaszu w Polsce, udał się do Bułgarii, gdzie wino sprzedawać można w sposób wolny. Oskarżony chciał zaprezentować, że takie wina istnieją i umożliwić osobom zainteresowanym ich degustację, aby później mogli dokonać zamówienia i kupna przez Internet. Dodał ponadto, że gdyby Izba Handlowa włosko – polska poinformowała go o obowiązku zapłacenia akcyzy w Polsce od wina, z całą pewnością i bez żadnych problemów by ją zapłacił, biorąc również pod uwagę wartość akcyzy jaka została mu przedstawiona. Na stoisku w miejscu widocznym dla odwiedzających, znajdowała się kartka z informacją, że wina są tylko do degustacji. O tym samym, oskarżony poinformował również funkcjonariuszy Izby Celnej. Wyjaśnił także, że niektóre butelki były otwarte i funkcjonariusze o tym wiedzieli, natomiast nie wie, co się stało ze wszystkimi butelkami, bowiem zostały mu one zabrane przez funkcjonariuszy celnych.

Sąd zważył, co następuje:

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, w których potwierdził on, iż sprowadził do Polski towar bez uprzedniego jego oznaczenia polskimi znakami akcyzy. Sąd przyznał walor wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego, również co do tego, że towar ten nie był przeznaczony do sprzedaży, a jedynie stanowił ekspozycję. Wyjaśnienia te znajdują również potwierdzenie w zgromadzonych dokumentach oraz zeznaniach świadków. W pozostałym zakresie, Sąd odmówił waloru wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego, co do tego, że nie miał on świadomości prawnej, co do zobowiązania wynikającego z polskich przepisów prawa, to jest co do tego, że wino w Polsce podlega oznaczeniu znakami akcyzy przed jego sprowadzeniem do Polski.

Oskarżony w swoich wyjaśnieniach powoływał się na to, że kiermasz produktów włoskich został w jego imieniu zorganizowany przez (...) Izbę Handlową, przy czym, powołał się na fakt istnienia dwóch takich Izb, z którymi współpracował, nie wskazując w sposób niewątpliwy, której z tych Izb takie czynności zlecił. Zdaniem oskarżonego usługa świadczona przez Izbę powinna być kompleksowa. Nie opłacił akcyzy, bowiem Izba nie poinformowała go o

takim obowiązku. Zdaniem Sądu, powyższe stanowi przyjętą przez oskarżonego linię obrony, i wobec zgromadzonych w sprawie i uznanych za wiarygodne dowodów przeciwnych, nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka S. R., będącego w przedmiotowym czasie pracownikiem (...), odpowiedzialnej za organizację kiermaszu produktów włoskich na Pl. (...). Świadek w sposób szczegółowy przedstawił procedurę organizacji takiej imprezy, a także zakres obowiązków Izby wynikający z umowy w tej konkretnej sprawie. Zeznania świadka były spójne i logiczne oraz znajdowały potwierdzenie w zebranych w sprawie i uznanym za wiarygodny materiale dowodowym.

Sąd przyznał walor wiarygodności również zeznaniom świadka M. F., będącego wówczas pracownikiem (...) Izby Handlowej. Zeznania świadka, szczególnie w zakresie prowadzonej przez Izbę działalności, korespondowały z zeznaniami świadka S. R., to jest co do tego, że Izba w Polsce w tym konkretnym przypadku była odpowiedzialna za sferę logistyczną całego przedsięwzięcia.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka A. B., złożone przez niego w związku z prowadzeniem czynności tłumacza na miejscu zdarzenia, w czasie po usunięciu już przez funkcjonariuszy towaru bezakcyzowego. Zeznania świadka były spójne, logiczne oraz korespondowały z zeznaniami świadka S. R..

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków M. B. oraz G. C., funkcjonariuszy celnych w Wydziale Zwalczenia Przystępności Izby Celnej w W., którzy brali udział w czynnościach kontrolnych przeprowadzonych na straganie należącym do firmy I – (...)’ (...) S.A.S. z siedzibą we W. na Placu (...), w przedmiotowym dniu. Świadców, wykonując swoje czynności służbowe, naocznie ujawnili wyroby akcyzowe w postaci butelek z winem bez polskich znaków akcyzy, przy czym właścicielem stoiska był G. B. (1). Świadców są osobami obcymi dla oskarżonego, wykonywali rutynowe czynności służbowe, zgodnie z najlepszą wiedzą i zgodnie z obowiązującymi przepisami. Wobec powyższego Sąd uznał zeznania świadków za w pełni wiarygodne.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka D. P., złożone do protokołu w toku postępowania przygotowawczego. Świadek pomagała oskarżonemu w prowadzeniu stoiska z wyrobami włoskimi podczas kiermaszu. Zeznania świadka znajdują one potwierdzenie w zebranych w sprawie i uznanym za wiarygodne materiale dowodowym

Sąd nie kwestionował również prawdziwości innych dowodów zaliczonych do materiału dowodowego, w postaci: notatki urzędowej (k. 1), maila zatytułowanego „zgłoszenie” (k. 2-3), protokołu zatrzymania rzeczy (k. 5 – 8), spisu i opisu rzeczy (k. 9 – 10), kopii pokwitowania (k. 11), arkusza kalkulacyjnego (k. 12-13), kserokopii dokumentów (k. 17 – 18, 22 – 23, 27 – 28), protokołu przesłuchania świadka (k. 20 – 21), kopii decyzji (k. 24 – 26), kserokopii wizytówek (k. 29 – 30), protokołu taryfikacji celnej (k. 33), protokołu oględzin rzeczy (k. 34 – 35), metryki identyfikacyjnej nośnika (k. 36 – 37), płyty CD (k. 38), wykazu dowodów rzeczowych (k. 40 – 41), pisma obrońcy oskarżonego (k. 51, 57), informacji z Urzędu Celnego (k. 58), kopii oświadczenia podatkowego (k. 68), kopii faktury VAT (k. 69), informacji z KRR (k. 73), notatki urzędowej (k. 132), tabeli opłat akcyzowych (k. 137 – 153), informacji z (...) Izby Handlowo – (...) (k. 213).

Dokumenty te zostały, bowiem sporządzone zgodnie z obowiązującymi przepisami, przez uprawnione do tego osoby i instytucje, a ich treść nie została zakwestionowana przez strony. Sąd natomiast z urzędu nie dostrzegł powodów, dla których należałoby im odmówić wiarygodności i mocy dowodowej.

G. B. (1) został oskarżony o to, że w dniu 30 maja 2014 roku przechowywał na straganie mieszczącym się między ul. (...) a ul. (...) (Pl. (...)) w W. należącym do firmy I- (...)’ (...) S.A.S. z siedzibą we W. towar akcyzowy w postaci 473 butelek (352,125 litrów) z winem różnych marek bez polskich znaków akcyzy stanowiący przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 § 1 i 7 kks, gdzie należności z tytułu podatku akcyzowego wynoszą 556,00 zł, to jest o wykroczenie skarbowe z art. 65 § 1 i 4 kks.

Należy zauważyć, że Sąd rozpatrując sprawę jest związany sytuacją faktyczną, nie zaś opisem i kwalifikacją prawną czynu ustaloną przez oskarżyciela publicznego. Mając zatem na uwadze stan faktyczny, Sąd w sprawie niniejszej

zmienił opis czynu przypisanego oskarżonemu, zgodnie z ustalonymi okolicznościami faktycznymi, w ten sposób, że uznał oskarżonego za winnego, tego że w dniach 29-30 maja 2014 roku wbrew przepisom ustawy sprowadził na terytorium kraju wyroby akcyzowe w postaci 473 butelek (352,125 litrów) z winem różnych marek, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy, które przechowywał na straganie mieszczącym się między ul. (...) a ul. (...) (Pl. (...)) w W. należącym do firmy I- (...)’ (...) S.A.S. z siedzibą we W., gdzie należności z tytułu podatku akcyzowego wynoszą 556,00 zł, co stanowi wykroczenie skarbowe z art. 63 § 2 kks w zw. z art. 63 § 7 kks. W ocenie Sądu zachowanie oskarżonego w zakresie przypisanego mu czynu wypełniło znamiona wykroczenia skarbowego z art. 63 § 2 w zw. z art. 63 § 7 kks.

Zgodnie z treścią art. 63 § 1 i 2 kks kto wbrew przepisom ustawy sprowadza na terytorium kraju wyroby akcyzowe, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy, podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności do lat 2 albo obu tym karom łącznie.

§ 7 powyższego przepisu brzmi „jeżeli należny podatek akcyzowy nie przekracza ustawowego progu, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1 – 5, podlega karze grzywny za wykroczenie skarbowe.

Przedmiotem ochrony deliktów karnoskarbowych z art. 63 k.k.s. jest mienie Skarbu Państwa. Formą ochrony jest zabezpieczenie przed nielegalnym obrotem wyrobami akcyzowymi, sprowadzonymi na teren kraju bez oznaczenia ich uprzednio znakami akcyzy. Te normy sankcjonowane zabraniają zasadniczo importowania oraz przemieszczania na terytorium kraju w wyniku nabycia wewnątrzspółnotowego wyrobów akcyzowych podlegających obowiązkowi oznaczania znakami akcyzy bez uprzedniego prawidłowego oznaczenia odpowiednimi podatkowymi znakami akcyzy. Ogólne pojęcie „sprowadzenia na terytorium kraju” zawarte w treści art. 63 § 2 kks obejmuje zarówno import spoza Unii Europejskiej, jak i nabycie wewnątrzspółnotowe i oznacza przemieszczenie tych wyrobów na to terytorium (L. Wilk, J. Zagrodnik, Kodeks karny skarbowy. Komentarz. Wyd. 3, Warszawa 2016).

W niniejszej sprawie zachowanie oskarżonego polegało na tym, że sprowadził on towar akcyzowy pochodzenia wewnątrzspółnotowego w postaci 473 szt. butelek (352,125 litrów) wina włoskich marek bez polskich znaków akcyzy. Faktu sprowadzenia tychże towarów, nie kwestionował również sam oskarżony, twierdząc jedynie, że nie wiedział o tym, że towar nieprzeznaczony do sprzedaży w Polsce, powinien uprzednio przed sprowadzeniem go do kraju, być oznaczony polskimi znakami akcyzy. Z zeznań świadków i zapisu protokołu zatrzymania rzeczy bezsprzecznie wynika, iż na kiermaszu ujawniono i zabezpieczono wyroby akcyzowe bez polskich znaków akcyzy w postaci 473 sztuk butelek wina, należących do oskarżonego.

Sąd, mając na uwadze zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie miał wątpliwości co do okoliczności popełnienia przez oskarżonego przypisanego mu czynu, jego winy i sprawstwa. Trudno jest uwierzyć w wersję prezentowaną przez oskarżonego, jakoby nie miał on wiedzy o istniejącym w Polsce obowiązku uprzedniego opodatkowania podatkiem akcyzy sprowadzanych do kraju towarów akcyzowych przed ich sprowadzeniem. Uwzględniając działalność zawodową oskarżonego, szczególnie fakt, że przed przyjazdem do Polski, taką samą działalność gospodarczą prowadził na terenie innych państw europejskich, powinien on mieć świadomość nakładanych na niego przez prawa tych krajów obowiązków, w tym dochować należytej staranności, aby wiedzę a nie przypuszczenie, w tym zakresie posiadać. Co prawda oskarżony w swoich wyjaśnieniach powołuje się na fakt, iż stosowna wiedza nie została mu przekazana przez (...) Izbę Handlowo – (...), której zlecił zorganizowanie kiermaszu, to jednak Sąd, wobec zebranych w sprawie dowodów przeciwnych, nie dał im wiary. Należy bowiem zauważyć, że tak świadek M. F., jak też świadek S. R., będący przedstawicielami tejże Izby, przedstawionej przez oskarżonego relacji nie potwierdzają, wskazując na logistyczną działalność Izby, tj. techniczną organizację kiermaszu, nie zaś realizację obowiązków podatkowych, szczególnie, co wynika z zeznań świadka M. F., przedstawicielstwo Izby w Polsce nie miało wiedzy o tym, by oskarżony chciał sprowadzić do Polski towar akcyzowy - wino. W ocenie Sądu oskarżony przypisany mu czyn popełnił umyślnie, a w czasie czynu nie był nieletni ani niepoczytalny.

Oskarżyciel publiczny – Urząd Celný I w W. wnosil o wymierzenie oskarżonemu kary grzywny w wysokości 2000 zł oraz orzeczenie przepadku poprzez zniszczenie przedmiotów pochodzących z czynu zabronionego.

Sąd przychylił się do orzeczenia wnioskowanej kary grzywny, przy czym miał na uwadze, iż zgodnie z art. 47 § 1 kks i art. 48 § 1 kks w przypadku wykroczenia skarbowego możliwe jest wymierzenie wyłącznie grzywny określonej kwotowo, w granicach od jednej dziesiątej do dwudziestokrotności wysokości minimalnego wynagrodzenia. Sąd wymierzając karę grzywny baczyl, aby jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które mają osiągnąć w stosunku do sprawcy, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Jednocześnie art. 13 kks nakazuje uwzględnić przy wymiarze kary rodzaj i rozmiar ujemnych następstw czynu zabronionego, rodzaj i stopień naruszenia ciężącego na sprawcy obowiązku finansowego, jego motywację i sposób zachowania się. Na skutek zachowania oskarżonego doszło do sprowadzenia towaru akcyzowego, który nie został objęty podatkiem akcyzowym - jak wynika to z protokołu taryfikacji celnej i wyceny przedmiotów wykroczenia skarbowego w przedmiotowej sprawie z k. 33 - należności z tytułu podatku akcyzowego wyniosły łącznie 556 zł.

Sąd kierując się, również ustawowymi dyrektywami kary określonymi w art. 12 kks oraz art. 13 kks, biorąc pod rozwagę właściwości i warunki osobiste oskarżonego uznał, iż kara w kwocie 2000 zł stanowi właściwą reakcję na wykroczenie skarbowe popełnione przez G. B. (1).

Dodatkowo na podstawie art. 29 § 1 kks oraz 49 § 3 kks w zw. z art. 30 § 1 kks orzekł przepadek przedmiotów w postaci: 473 butelek wina różnych marek opisanych w wykazie dowodów rzeczowych na k. 40-41 pod poz. 1-32 i zarządził ich przepadek.

Sąd na podstawie art. 624 § 1 kpk w związku z art. 113 § 1 kks zwolnił oskarżonego z ponoszenia kosztów postępowania uznając, że zasądzona sankcja w postaci grzywny stanowi wystarczającą finansową dolegliwość.